Επιστροφή στην εποχή της... βραδύτητας (Απόσπασμα άρθρου) (Γιάννης Ελαφρός)

Categories : ΚΟΙΝΩΝΙΑ

Date : 18 Ιανουαρίου, 2006

"*...Πού χάθηκε η εμπειρία ενός αργόσυρτου γεύματος, πλούσιου σε γεύση και σε συζήτηση; Πώς ηττήθηκε η κριτική σκέψη και ο αναστοχασμός από τον όγκο των ταχύτατα διακινούμενων πληροφοριών; Γιατί «δεν υπάρχει χρόνος» για να διαβάσουμε ποίηση ή να ονειρευτούμε με τα μάτια ανοικτά; Πώς καταντήσαμε αιχμάλωτοι του ιλίγγου της ταχύτητας;...*"

Ζούμε στην εποχή της ταχύτητας και της έντασης. Ταχύτατα αυτοκίνητα, γρήγοροι υπολογιστές, πολυδύναμα κινητά τηλέφωνα και υπερηχητικά αεροπλάνα. Ολοι τρέχουμε σαν παλαβοί για να προλάβουμε. Κουρδισμένα στρατιωτάκια της παραγωγικότητας, αστείες –όσο και δραματικές– φιγούρες. Αλλά η μέρα αποδεικνύεται ολοένα και πιο μικρή, καθώς ο χρόνος αμείλικτα ξοδεύεται στο αυτοκίνητο, στην επιμήκυνση του ωραρίου ή στη δεύτερη δουλειά, στις ολοένα και περισσότερες υποχρεώσεις.
Το αστείο είναι ότι η γοητεία της ταχύτητας και των διαφόρων fast – εφαρμογών προέρχεται από την υπόσχεση ότι θα μας βγάλουν νικητές στην αδυσώπητη μάχη με τον χρόνο. Θα τα κάνουμε όλα πιο γρήγορα, ώστε να μας μένει χρόνος και για «άλλα πράγματα»· ίσως αυτά που θέλουμε περισσότερο. Κι όμως, ο εντατικός ρυθμός ζωής αφαιρεί σχεδόν κάθε περιεχόμενο πραγματικής ζωής. Σαν να περνάς με 200 χιλιόμετρα την ώρα, από τοπία που φεύγουν σαν καρτούν.
Πού χάθηκε η εμπειρία ενός αργόσυρτου γεύματος, πλούσιου σε γεύση και σε συζήτηση; Πώς ηττήθηκε η κριτική σκέψη και ο αναστοχασμός από τον όγκο των ταχύτατα διακινούμενων πληροφοριών; Γιατί «δεν υπάρχει χρόνος» για να διαβάσουμε ποίηση ή να ονειρευτούμε με τα μάτια ανοικτά; Πώς καταντήσαμε αιχμάλωτοι του ιλίγγου της ταχύτητας;
Ο αγώνας του θνητού ανθρώπου με τον χρόνο δεν είναι μόνο ο πιο αρχέγονος, αλλά και ο πιο διαρκής. Αλλά η σημερινή ασφυξία λόγω έλλειψης ελεύθερου χρόνου, δεν είναι απλά αποτέλεσμα λανθασμένων προσωπικών επιλογών. Είναι κοινωνικό πρόβλημα. Ενας ολόκληρος πολιτισμός είναι θεμελιωμένος πάνω στην εκμετάλλευση του χρόνου του καθένα μας. Βασίζεται στην ελαστική εργασία και στην υπερεργασία, στη γρήγορη αγορά μιας ολόκληρης γκάμας μισοάχρηστων συσκευών, που απαξιώνονται με την ίδια σχεδόν ταχύτητα, με αυτήν που υπόσχονται. Οι συνέπειες είναι ήδη εδώ. Η πρωτοφανής πολύπλευρη φθορά του ανθρώπινου οργανισμού. Η

υπερκατανάλωση και η αυξημένη παραγωγή αποβλήτων. Η υπερθέρμανση του πλανήτη. Η υποβάθμιση της ζωής.
Η διατροφή, καθρέφτης κάθε πολιτισμού, αντικατοπτρίζει την εποχή της ταχύτητας. Φαστφουντάδικα ταΐζουν μια πόλη που τρέχει «πανικόβλητη». Ομοιομορφία και τυποποίηση και το φαΐ στο πόδι. «Τρελά», τοξικά και μεταλλαγμένα τρόφιμα που παράγονται από τις επικίνδυνες «φάμπρικες» της εντατικής γεωργίας και κτηνοτροφίας, χωρίς το μεράκι και τον χρόνο του καλλιεργητή. Ηρθε η ώρα να κατεβάσουμε ταχύτητα. Οχι για να κολλήσουμε στο σήμερα, αλλά για να ζήσουμε διαφορετικά…

(Πηγή: 'ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ')